

Repræsentanterne at søge at komme til saa stor Forstaaelse som mulig af, hvad det store Flertal af Vælgerbefolkningen ønsker.

Jeg synes at have lagt Mærke til, at der findes to Ønsker hos Befolkningen, og det er dem, jeg nu her vil fremsætte. Det ene Ønske gaar ud paa at undgaa at faa alt for mange Kredse, det andet at undgaa at faa en større Omkalfatring end højest nødvendigt i de bestaaende Kredse. Jeg tror, det er to Ønsker, der gennemgaaende næres af det store Flertal i Befolkningen. Det er muligt, at det ærede Medlem for Assens (Berntsen) kan have Ret, naar han mente, at der var ikke saa lidt Stemning for at bibeholde de 114 Kredse. Jeg skal villig indrømme, at jeg har hørt mange Vælgere udtale, at vi vare for mange, medens jeg ingen har hørt udtale, at vi vare for faa her inde. Det kan ogsaa godt være, at hvis de Mænd, der skrev den reviderede Grundlov, havde haft en lille Smule Kendskab til den Talefærdighed, der er til Stede i 1905 her i Folketinget, vilde de nok have ladet det første Punktum i § 32 lyde noget anderledes. Jeg kunde godt tænke mig, at det var kommet til at lyde omtrent som saa: Folketingsmændenes Antal skal være efter Forholdet af omtrent 1 til 16,000 Indbyggere, dog maa det ingen Sinde overstige Tallet 114. Jeg kan neppe tro, at de Mænd, der den Gang sade i Folketinget, havde tænkt, at Talefærdigheden nogen Sinde skulde udvikle sig saa stærkt her inde, saa at man skulde behøve en Maaned for at behandle Finansloven ved første Behandling. Men, som sagt, nu er første Punktum kommet til at lyde noget anderledes, idet der ikke er sat nogen Maksimumsgrænse for Medlemstallet, og skal Grundlovens Bestemmelse derfor opfyldes, er det sikkert, at Tallet skal være betydelig større, end det er i Øjeblikket. Da saavel Repræsentanterne her inde som det langt overvejende Flertal ude i Befolkningen have en Forstaaelse af, at det er uheldigt at staa med en Grundlov, der siger noget helt andet end Forholdene i Virkeligheden ere, er jeg bleven klar over, at Befolkningen nu ønsker en Grundlovsændring, der kan bringe os ud af disse uheldige Forhold, at vi have en Grundlov, som, hvis den skulde opfyldes efter Bogstaven, vilde medføre, at vi skulde være mindst en Fjerdedel flere her inde, end vi for Øjeblikket ere.

Hvorvidt nu Tallet 132 er det rette, vil der jo blive ført Forhandlinger om i

det eventuelle Udvalg. Her har Ministeren erklæret at ville være rede til Forhandling, og det kan jo ogsaa nok siges, at der neppe foreligger nogen fuldstændig fyldestgørende Begrundelse af dette Tal. Jeg vil heller ikke haabe, at vi skulle beskyldes for at løbe fra vort Program, hvor der ganske vist staar Tallet 132, selv om Partiet og Udvalget finde Anledning til at sætte et lidt andet Tal. Det er nok muligt, at der er nogen Anledning til foreløbig at holde paa de 132, idet dette Tal efter det Skøn, jeg mener at have af Forholdene ude omkring i Landet, dog vist fører med sig, at der ikke sker saa megen Omkalfatring i en hel Del af Valgkredsene. Det staar for mig saaledes, at i de to nordjydske Amter, Aalborg og Hjørring, vil der ikke ske nogen videre Omkalfatring ved, at der bliver 132; det bliver derimod nok Tilfældet omkring ved de store Købstæder og fremfor alt i København. Dersom dette at sætte Tallet til 132 kunde bidrage til, at der ikke blev saa forfærdelig store Omvæltninger ude omkring i Kredsen, tror jeg, at de Ønsker, der næres af den store Del af Vælgerbefolkningen, der ved vilde være trufne. Jeg har derfor for mit Vedkommende god Tro til, at Vælgerbefolkningen er med, naar dette Lovforslag kommer til at lyde, som det nu lyder, med denne ene korte Sætning saaledes: Tallet af Folketingets Medlemmer er 132.

Saa kan der naturligvis pukkes en hel Del paa, at hermed er der ingen Grænse sat for Kredsenes Størrelse, at der kan øves Valgeometri ved at lave store og smaa Kredse, saa at der er Steder, som ikke komme til deres fulde Ret i Lighed med andre Steder. Med Hensyn til at lave Valgeometri vil altid en Regering og et Flertal kunne have det noget i sin Haand, hvad man saa end sætter i Grundloven og Valgkredsloven, for saa vidt man tror, at der nogen Sinde skulde komme et Flertal og en Regering, som vilde drive en saa ufin Politik, men det tror jeg for mit Vedkommende ikke. Men dersom man ikke mener, at et saadant Tilfælde indtræffer, saa har jeg aldrig kunnet se, at nogen kom til at lide mindste Uret, fordi der var nogen Forskel paa Kredsenes Størrelse. Selv om der f. Eks. kom til at bo $\frac{1}{3}$ flere Vælgere i den Kreds, jeg repræsenterer, tror jeg, at den vilde være lige godt eller lige daarligt repræsenteret alligevel. Saa vidt jeg ved, er der for Tiden lidt over 20,000 Indbyggere i denne Kreds, men selv om dette Antal skulde vokse en halv Gang og blive til 30,000, saa forstaar jeg virkelig ikke andet